

KARTA MODUŁU 2020/2021

I. OGÓLNE INFORMACJE O MODULE							
PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA IM. WITELONA W LEGNICY WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU I KULTURZE FIZYCZNEJ							
Kierunek studiów:		Fizjoterapia					
Poziom studiów:		Studia jednolite magisterskie					
Profil studiów:		praktyczny					
Forma studiów:		stacjonarne					
Nazwa modułu:		Planowanie fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu					
Rodzaj modułu:		Obowiązkowy					
Język wykładowy:		Język polski*					
Rok studiów:	4	Formy prowadzenia zajęć wraz z liczbą godzin dydaktycznych:					
Semestr:	8	Wykład	Laboratorium	Ćwiczenia	Seminarium	Zajęcia praktyczne	Praktyki zawodowe
Liczba punktów ECTS ogółem:	4	30				30	-
Forma zaliczenia:		Zaliczenie z oceną					
Wymagania wstępne:		Znajomość chorób i dysfunkcji narządu ruchu w wieku rozwojowym i dorosłym. Umiejętność wykonania procedur kinezyterapeutycznych, fizykoterapeutycznych i z zakresu terapii manualnej.					
II. CELE KSZTAŁCENIA							
Cele kształcenia:							
Cel 1: Planowanie kompleksowego procesu usprawniania pacjenta na oddziale ortopedyczno – urazowym, oddziale reumatologii oraz w pozostałych placówkach służby zdrowia i centrach rehabilitacyjnych.							
III. EFEKTY UCZENIA SIĘ WRAZ Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH ORAZ METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW							
Efekt	Student, który zaliczył moduł w zakresie:					Odniesienie do efektów kierunkowych	Metody weryfikacji
wiedzy:							
1	Student zna i rozumie wskazania i przeciwwskazania do wykonywania zabiegów z zakresu fizykoterapii i masażu, kinezyterapii i terapii manualnej oraz specjalnych metod fizjoterapii w dysfunkcjach układu ruchu					K3F_W06	Kolokwium
2	Student zna i rozumie zagadnienia z zakresu diagnostyki funkcjonalnej na potrzeby fizjoterapii, planowania postępowania fizjoterapeutycznego oraz kontrolowania jego efektów w dysfunkcjach układu ruchu – w stopniu zaawansowanym;					K3F_W10	
3	Student zna i rozumie w stopniu zaawansowanym zagadnienia związane z kształtowaniem, podtrzymywaniem i przywracaniem sprawności oraz wydolności osobom w różnym wieku, utraconej lub obniżonej wskutek różnych chorób lub urazów, a także zasady promocji zdrowia w dysfunkcjach układu ruchu.					K3F_W11	
umiejętności:							
1	Student potrafi tworzyć, weryfikować i modyfikować programy fizjoterapii osób z różnymi dysfunkcjami, w tym osób starszych, stosownie do ich stanu klinicznego i funkcjonalnego, a także w ramach procesu kompleksowej rehabilitacji;					K3F_U03	Sprawdzian praktyczny/ Aktywność podczas zajęć
2	Student potrafi komunikować się ze współpracownikami w zespole i dzielić się wiedzą.					K3F_U12	
3	Student potrafi wykorzystywać wiedzę w zakresie racjonalizacji i optymalizacji fizjoterapii, także współpracując w zespole terapeutycznym.					K3F_U13	
kompetencji społecznych:							

1	Student jest gotów do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych.	K3F_K05	Aktywność podczas zajęć
2	Student jest gotów do korzystania z obiektywnych źródeł informacji.	K3F_K06	
IV. TREŚCI PROGRAMOWE			
Treści programowe (tematyka zajęć, zaprezentowana z podziałem na poszczególne formy zajęć z określeniem liczby godzin potrzebnych na ich realizację)			
Wykład			
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S	
Wykład 1	Podstawa tworzenia, weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji.	4	
Wykład 2	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci i dorosłych z dysfunkcjami narządu ruchu.	4	
Wykład 3	Podstawy metodyczne fizjoterapii dzieci i dorosłych z zaburzeniami neurologicznymi	4	
Wykład 4	Metody diagnostyczne stosowane w ortopedii, traumatologii, reumatologii i neurologii.	4	
Wykład 5	Technika chirurgiczna w aspekcie programowania rehabilitacji okołoperacyjnej.	4	
Wykład 6	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne narządu ruchu.	6	
Wykład 7	Zasady programowania rehabilitacji w oparciu o badania diagnostyczne i testy funkcjonalne układu nerwowego.	4	
Ćwiczenia			
Kod	Tematyka zajęć	Liczba godzin S	
Ćwiczenie 1	Praktyczne umiejętności programowania rehabilitacji w chorobach i dysfunkcjach narządu ruchu w wieku dorosłym i rozwojowym.	10	
Ćwiczenie 2	Wdrażanie umiejętności programowania rehabilitacji w praktyce klinicznej.	10	
Ćwiczenie 3	Programowanie usprawniania okołoperacyjne w celu minimalizowania ryzyka powikłań.	10	
V. METODY KSZTAŁCENIA, NARZĘDZIA DYDAKTYCZNE			
1. Metody kształcenia: 1. Wykład informacyjny 2. Wykład konwersatoryjny 3. Dyskusja. 4. Ćwiczenia praktyczne. 5. Pokaz, praca ze współwiczającym. 6. Studium przypadku			
2. Narzędzia (środki) dydaktyczne: - Projektor/tablica multimedialna - Sprzęt do praktycznej nauki zawodu			
VI. FORMA I KRYTERIA ZALICZENIA MODUŁU			

Forma zaliczenia modułu.
Zaliczenie na ocenę

Kryteria oceny formującej*:**

- 1. Kolokwium
- 2. Sprawdzian praktyczny
- 3. Aktywność podczas zajęć

Kryteria oceny podsumowującej***

5,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje najwyższe oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 80% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

4,0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, planuje i wykonuje zadania. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje 60% najwyższych oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,5 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na wszystkie zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje poprawne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

3,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonuje podstawowe zadania, wymagające korekty ze strony prowadzącego. Przestrzega zasad etycznych w fizjoterapii. Uczęszcza na zajęcia, do których jest przygotowany i uzyskuje pozytywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

2,0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wykonane zadania są nieprawidłowe, większość wymaga korekty ze strony prowadzącego, brak samodzielności w wykonaniu czynności i zadań, nie przestrzega zasad bezpieczeństwa oraz zasad etycznych w fizjoterapii. Uczestniczy nieregularnie na zajęciach, nie jest do nich przygotowany i uzyskuje negatywne oceny z treści programowych realizowanych w poszczególnych blokach tematycznych.

Ocena podsumowująca*:**

Średnia arytmetyczna ocen formujących.

VII. BILANS PUNKTÓW ECTS - NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela (godziny kontaktowe)	
Udział w wykładach	30
Udział w innych formach zajęć	30
Inne (-)	-
Samodzielna praca studenta (godziny niekontaktowe)	
Przygotowanie do wykładu	10
Przygotowanie do innych form zajęć	10
Przygotowanie do egzaminu	
Przygotowanie do zaliczenia innych zajęć	10
Inne (np. gromadzenie materiałów do projektu, kwerenda internetowa, opracowanie prezentacji multimedialnej itp.)	10
Łączna liczba godzin	100
Punkty ECTS za moduł	4

VIII. ZALECANA LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Buckup K. Testy kliniczne w badaniach kości, stawów i mięśni. PZWL, Warszawa 2007.
2. Fuller G. Badanie neurologiczne - to proste! PZWL, Warszawa 2005.
3. Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii. Urban & Partner Wrocław 2002.
4. Kuliński W., Zeman K. Orlik T.: Fizjoterapia w pediatrii. PZWL 2012
5. Kwolek A. Rehabilitacja medyczna, t.1,2,3. Urban&Partner, Wrocław 2003.
6. Lennon S., Stokes M. Fizjoterapia w rehabilitacji neurologicznej. Urban & Partner Wrocław 2009.

7. 7. Nowotny J. Podstawy fizjoterapii, cz.1,2,3. Wydawnictwo Kasper, Kraków 2004.
8. 8. Opara J. Klinimetria w udarach. Opara J. AWF Katowice, 2005.
9. 9. Sadowska L. Neurokinezyjologiczna diagnostyka i terapia dzieci z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego” wyd. AWF Wrocław 2001
10. 10. Sadowska L. Neurofizjologiczne metody usprawniania dzieci z zaburzeniami rozwoju, wyd. AWF Wrocław 2004.
11. 11. Gaździk T. Ortopedia i traumatologia. PZWL, Warszawa 2009.

Literatura uzupełniająca:

1. Błaszczyk J. W. Biomechanika kliniczna. PZWL. Warszawa 2004.
2. Hellbrugge Th. Monachijska Funkcjonalna Diagnostyka Rozwojowa, tom I i II. Antykwa Kraków 2013
3. Mazur R., Kozubski W., Prusiński A. Podstawy kliniczne neurologii.. PZWL Warszawa 1998
4. Tylman D., Dziak A., Traumatologia Narządu Ruchu. Warszawa PZWL 1996
5. Hausmanowi-Petrusewicz I. Choroby nerwowo-mięśniowe. Czelej, Warszawa 2005.